

31.141/II/PN

Mijnheer de Minister,

Ter zitting van 27 januari 2000 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht die werd ingediend tegen Belgacom, omdat die een informatiecampagne bijna uitsluitend in het Frans heeft gevoerd. Die campagne betrof een aantal nieuwe diensten die door de maatschappij worden aangeboden. In de metro werd in dat verband de slogan “*On peut rater le métro, mais jamais un message*” gebruikt.

Op het traject van lijn 2, tussen de stations Rogier en Clemenceau, telde de klager 20 affiches, waarvan slechts 1 in het Nederlands. In gans het station Madou telde hij er 8, allemaal in het Frans gesteld. In het station Rogier hingen er minstens 5, volgens de klager eveneens allemaal in het Frans.

Op 2 augustus 1999 werden u inlichtingen gevraagd. Op 28 oktober 1999 hebt u het volgende geantwoord.

“Belgacom heeft inlichtingen ingewonnen bij haar media-centrale, Optimedia Belgium.

Optimedia bevestigt dat er voor de Phone-campagne® van Belgacom wel degelijk voldoende nederlandsstalige affiches werden geleverd aan de H.M.T., dit is de publicitaire regie voor de MIVB. Dit gebeurde volgens een verdeelschema dat de H.M.T. ons zelf oplegt: 70% FR en 30% NL. Deze percentages zijn representatief voor de taalverdeling in Brussel.

Deze regie staat ook in voor van de affiches in de Brusselse metro.”

*

* *

De metrostations van lijn 2, tussen Rogier en Clemenceau, bevinden zich in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Zij moeten beschouwd worden als plaatselijke diensten.

Affiches dienen beschouwd te worden als berichten en mededelingen aan het publiek.

Luidens artikel 40 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), zijn de berichten en mededelingen die de centrale diensten aan het publiek richten door bemiddeling van de plaatselijke diensten, onderworpen aan de taalregeling die terzake aan genoemde diensten door de SWT wordt opgelegd.

Krachtens artikel 18 van de SWT, stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en in het Frans. De term “in het Nederlands en in het Frans” betekent dat alle teksten gelijktijdig, integraal en op voet van strikte gelijkheid in de twee talen moeten voorkomen. De term “strikte gelijkheid” impliceert een zelfde lettertype en een zelfde presentatie (cf. o.m. de adviezen 15.101 en 24.166).

De affiches waarvan sprake in de klacht hadden bijgevolg allemaal in het Frans en in het Nederlands moeten zijn gesteld.

Aangezien u aanvoert dat die affiches in het Nederlands en in het Frans worden opgesteld volgens de verhouding 70 % F –30 % N, en er bijgevolg geen sprake kan zijn van gelijktijdigheid en strikte gelijkheid, is de VCT van oordeel met twee stemmen en een tegenstem van de Franse afdeling en drie stemmen van de Nederlandse afdeling dat de klacht ontvankelijk en gegrond is.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de heer A. DUQUESNE, minister van Binnenlandse Zaken, aan de gedelegeerd bestuurder van de MIVB, alsook aan de klager.